

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 86.

Anden Session.

34te Møde.

Landsdagen den 26de November.

(Fortsat).

Finantsministeren (fortsat): Vil man blot holde sig paa det Standpunkt, som den ærede Landstingsmand, der sidst talte, heller ikke havde forladt i sit sidste Foredrag, at spare overalt, hvor der kunde spares, saa var der slet ingen Grændse, saa maatte man gaae meget videre, end til at stemme for de Forslag, som nu ere opstillede. Det Hensyn, som maa have sig for sig, det er ikke blot Hensynet til, hvad man muligens kan faae disse Embeder forvaltede for, men hvad det er tilraadeligt at faae dem forvaltede for, da der er høiere Interesser, der kunne lide ved, at der gageres for lavt, og det er i denne Henseende antaget i alle Lande, at man maa være meget forsigtig med at lætte Oppebørsels-Embedsmændenes Lønning for lavt. Naar den ærede Landstingsmand opstiller en Beregning af 5000 Rbd., der skulde bespares aarlig i Gager, og circa 3000 Rbd. aarlig i Pension, saa holder denne Beregning ikke Stik; thi til ethvert Gagebeløb af 5000 Rbd. svarer naturligtvis ikke et Pensjonsbeløb af $\frac{2}{3}$ Dele, fordi Pensionen i flere Tilfælde kan naae $\frac{2}{3}$ af Gagen. Det er en urigtig Forestilling, at Pensjonsbeløbet, om det endog saa steds udgjorde $\frac{2}{3}$ eller en hvilken som helst anden Dvotadeel af Gagen, derfor steds skulde i det aarlige Beløb udgjøre det tilsvarende. Men, selv hvad disse 5000 Rbd. i aarlig Gage angaaer, saa kan den ærede Rigsdagsmand ikke faae dette Tal ud, uden ved at stemme for alle mulige Nedsættelser, ogsaa imod det Forslag til en Forøgelse, som Udvalget har opstillet, ikke som en Forøgelse i og for sig, men som en nødvendig Følge af

en Afstemning, som er foregaaet, og freindeles maa han ogsaa stemme for det Forslag, som Udvalget har erklæret aldeles ikke at kunne tilraade, med Hensyn nemlig til Soldcasererne. Naar han kun vil følge Udvalgets Forslag, angaaer det, hvorpaa det her kommer an, kun at spare 1800 Rbd. i de 6 Soldinspecteurers Lønninger.

Kirck: Da det nærværende Lovudkast ikke har været ledsaget af Motiver, har det naturligtvis været meget vanskeligt for Udvalget at gaae saaledes tilbunds i Alt, at man kunde komme til det Resultat, at gjøre endeel Forandringer ved enkelte af de under Paragraphen idag under Forhandling værende Poster. Vi have saaledes hver især benyttet den Erfaring, vi bragte med os, og paa det Omhyggeligste behandlet det hele Lovudkast, og i Tilfælde, hvor vi ikke have været aldeles forvisede om Rigtigheden af vor egen Erfaring, have vi søgt Oplysninger hos Soldembedsmænd, der velvillig have givet os de fornødne Oplysninger. Udvalget har imidlertid troet, at om der end kunde ved enkelte af de i § 2 omhandlede Poster være endeel at sige og maaskee at andrage paa Inddragelse navnlig af Soldinspecteurer, burde det være meget værsomt hermed, og det har heller ikke villet indlade sig paa at andrage herpaa, da det ikke har villet berøve Administrationen den Hjælp, som af den her i Lovforslaget er anset for absolut nødvendig til Soldopsynet. Der er imidlertid eet Punkt, som jeg, hvis jeg i Tide var bleven opmærksom derpaa, paa det Bestemteste skulde — selv om jeg skulde have staaet alene i Udvalget — have andraget paa, at der maatte skee Forandring i, det er nemlig med Hensyn til, hvad der er tilskrevet Soldinspecteurerne og Controlleurerne her i Ri-